

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ศุภลักษณ์ วสันตวิวงศ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "เปรียบเทียบการจัดและดำเนินงานระหว่างโรงเรียนอนุบาลของเอกชนกับโรงเรียนอนุบาลของรัฐ" โดยการส่งแบบสอบถามให้ครูใหญ่และครูน้อยจำนวน ๒๐๐ คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนอนุบาลของเอกชนเน้นนักเรียนให้เตรียมความพร้อมเกี่ยวกับทักษะ ทั้งทางเลขคณิตและภาษา มากกว่า ส่วนของรัฐจัดให้เรียนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจนให้เรียนทักษะเบื้องต้นด้วย^๑

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ศิชัย สันตภิรมย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้อุปกรณ์การสอนของครูอนุบาลโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร" โดยศึกษาจากครูอนุบาล ๒๐๐ คน ผลการศึกษาปรากฏว่า โรงเรียนอนุบาลส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีเด็กเพียงชั้นละ ๑ ห้องเรียน ครูส่วนใหญ่จึงไม่มีอุปกรณ์การสอนเพียงพอ แต่ก็ได้ตระหนักถึงคุณค่าของอุปกรณ์การสอน นอกจากนี้ส่วนใหญ่ยังมีครูผู้ดำ ไม่เข้าใจถึงวิธีการใช้และผลิตุอุปกรณ์การสอน ทั้งยังไม่เคยได้รับการอบรมศึกษาเรื่องการสอนเด็กอนุบาลมาก่อน^๒

^๑ศุภลักษณ์ วสันตวิวงศ์, "เปรียบเทียบการจัดและดำเนินงานระหว่างโรงเรียนอนุบาลของเอกชนกับโรงเรียนอนุบาลของรัฐ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔), หน้า ๔๕.

^๒ศิชัย สันตภิรมย์, "การใช้อุปกรณ์การสอนของครูอนุบาลโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖), หน้า ๔๓.

ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ริโรจน์ มุทกัณฑ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามครู ๑๖๐ คน พบว่าปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลกรุงเทพมหานครมีครูไม่เพียงพอ ใช้ครูประจำชั้นสอนชั่วโมงการสอนมากเกินไป อุปกรณ์การสอน และเครื่องอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ ปัญหาจากผู้บริหารตัวนักเรียน การสอนในชั่วโมง ผู้ปกครอง พลศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาแต่ละกลุ่มประสบปัญหาปานกลาง ส่วนครูที่ไม่มีวุฒิพลศึกษาประสบปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิพลศึกษา แต่ด้านพลศึกษานิเทศก์ครูมีวุฒิพลศึกษาประสบปัญหามากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิพลศึกษา^๑

ในปีเดียวกัน จินตนา กลิกร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความต้องการครูพลศึกษาระหว่างโรงเรียนราษฎร์กับโรงเรียนรัฐบาล" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูใหญ่ และอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

๑. โรงเรียนรัฐบาลต้องการครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการสอนมากกว่าโรงเรียนราษฎร์
๒. โรงเรียนรัฐบาลมีสภาพทางวิชาพลศึกษา มีอุปกรณ์วัสดุสำรองมากกว่าโรงเรียนราษฎร์
๓. โรงเรียนรัฐบาลมีครูพลศึกษาที่มีวุฒิพลศึกษามากกว่าโรงเรียนราษฎร์^๒

^๑ริโรจน์ มุทกัณฑ์, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖), หน้า ๗๔.

^๒จินตนา กลิกร, "การเปรียบเทียบความต้องการครูพลศึกษาระหว่างโรงเรียนราษฎร์กับโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖), หน้า ๗๕.

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๑ สุภาพรรณ เหลืองรังสี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมพื้นฐานในการช่วยตนเองของเด็กเล็กในชนบทภาคกลาง" โดยเด็กที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง ๒ ปี ๓ เดือน-๓ ปี ๕ เดือน ผลการวิจัยพบว่า เด็กส่วนใหญ่มีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมพื้นฐานได้ด้วยตนเอง และสามารถเล่นได้ตามลำพัง^๑

ในปีเดียวกัน ศิริกุล ศศิธรศิษย์ ได้ศึกษาริวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมพื้นฐานในการช่วยตนเองของเด็กเล็กในชนบทภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยอายุของกลุ่มเด็กตัวอย่างระหว่าง ๒ ปี ๓ เดือน-๓ ปี ๕ เดือน จำนวน ๒๐๐ คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กจะสามารถแสดงพฤติกรรมพื้นฐานต่าง ๆ เช่น เดิน ร้อง ยิ้ม หัวเราะ ร้องไห้ ใส่เสื้อผ้า ฯลฯ ได้ด้วยตนเอง^๒

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ วันดี วุฒิโกภ ทำการวิจัยถึง "คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูอนุบาลในทัศนะของครูใหญ่ ครู และผู้ปกครอง ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูอนุบาล ๖๕๐ คน พบว่า ครูอนุบาลควรมีคุณลักษณะที่รักและให้ความอบอุ่นแก่เด็ก พูดจาสุภาพ ไม่ขู่และบังคับเด็ก ควรชี้แจงเหตุผลให้เด็กเข้าใจ ยิ้มแย้มแจ่มใสกับเด็ก และรู้จักปรับปรุงแก้ไขตนเองให้ทันต่อเหตุการณ์^๓

^๑สุภาพรรณ เหลืองรังสี, "พฤติกรรมพื้นฐานในการช่วยตนเองของเด็กเล็กในชนบทภาคกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๒๑), หน้า ๔๔.

^๒ศิริกุล ศศิธรศิษย์, "พฤติกรรมพื้นฐานในการช่วยตนเองของเด็กเล็กในชนบทภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๒๑), หน้า ๔๔.

^๓วันดี วุฒิโกภ, "คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูอนุบาลในทัศนะของครูใหญ่ ครู และผู้ปกครอง ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๒๒), หน้า ๗๖.

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ เยอวรัตน์ จินตาทูล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างคู่มือกิจกรรมการสอนเด็กปฐมวัย" โดยสุ่มเด็กจำนวน ๒๐๐ คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กจะกระตือรือร้นและสนใจอยากจะได้เรียนในกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์ประกอบและกิจกรรม ควรจะเป็นประเภทของเกม เพราะจะทำให้เด็กสนุกสนานเพลิดเพลินไปในตัวด้วย และได้เสนอแนะไว้ว่า ผู้สอนจะต้องเอาใจใส่ให้กำลังใจแก่เด็กแต่ละคนตลอดเวลาที่ทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดๆ โดยไม่มีความลำเอียงกับเด็กคนใดเป็นพิเศษ^๑

และในปีเดียวกันนี้ พรหมมา ภางาม ได้ทำการค้นคว้าวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กวัยก่อนเข้าเรียนในจังหวัดปทุมธานี" ผลของการวิจัยพบว่า ในการจัดการเรียนการสอนนั้นระดับอนุบาลนี้พบว่ามีปัญหาแทบทุกด้าน เช่น การบริหารโรงเรียน ด้านการเรียนการสอน และหรือด้านการให้บริการแก่นักเรียน และยังได้เสนอแนะไว้ว่าควรจะมีการจัดการอบรมครูที่สอนในระดับชั้นอนุบาลอยู่เป็นประจำ เพื่อการวางแผนร่วมกัน และการจัดหาหลักสูตรของวิทยาลัยครูสำหรับเด็กอนุบาล ควรจะมีการเตรียมประสบการณ์เพื่อให้ครูมีความพร้อมในด้านทักษะให้มากกว่าอย่างอื่น^๒

^๑ เยอวรัตน์ จินตาทูล, "การสร้างคู่มือกิจกรรมการสอนเด็กปฐมวัย"

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓), หน้า ๑๐๔.

^๒ พรหมมา ภางาม, "ปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กวัยก่อนเข้าเรียนในจังหวัดปทุมธานี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓), หน้า ๔๘.

งานวิจัยต่างประเทศทางอนุบาลศึกษา

ปี ค.ศ. ๑๙๔๔ คัลกิน (Culkin) ได้ทำการศึกษาในเรื่องการสอนเด็กเล็ก และได้ให้ข้อ เสนอแนะไว้ว่า ครูอนุบาลจะต้องเข้าใจเด็ก เข้าใจกฎของความเจริญเติบโต ต้องมีลักษณะอันเป็นที่พึงประสงค์ของเด็ก เช่น ไม่พูดเสียงดังจนเกินไปในเวลาสอน น้ำเสียง ให้เด็กฟังแล้วเกิดความอบอุ่น กริยาท่าทางไม่รีบร้อน ไม่แสดงสีหน้าเพื่อหน่ายให้เด็กเห็น มีความกระตือรือร้นในการทำงาน แสดงความเป็นเพื่อนกับเด็ก มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน และมีอารมณ์ร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ โดยเฉพาะต้องเป็นคนรักเด็กด้วย จึงจะเป็นครูอนุบาลที่ดีได้^๑

ค.ศ. ๑๙๕๗ เซียร์ส แมคโคบี และ เลวิน (Sears, Maccoby & Levine) ได้ร่วมกันศึกษารายละเอียดและพบว่า บุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่เป็นผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ที่ได้รับในวัยเด็ก^๒

ค.ศ. ๑๙๖๔ บลูม (Bloom) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญาและบุคลิกภาพของมนุษย์ พบว่าระยะ ๔ ปีแรก สติปัญญาของเด็กได้รับการหล่อหลอมไปแล้วประมาณครึ่งหนึ่ง เมื่อเด็กอายุถึง ๖ ปี พร้อมทั้งจะเข้าโรงเรียนได้ สติปัญญาก็จะได้รับการหล่อหลอมไปแล้วถึง ๗๕% ถ้าจะนับแต่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เมื่อเด็กอายุได้ ๔ ปี สติปัญญาของเด็กมากกว่า ๓๐% ได้รับการหล่อหลอมก่อนที่เด็กจะมีอายุ ๖ ปี จะเห็นได้ว่าในระยะ ๖ ปีแรกของชีวิตเด็กนั้น มีความสำคัญต่อการพัฒนาสติปัญญาและบุคลิกภาพเป็นอย่างยิ่ง พ่อแม่ผู้ปกครองจึงควรเอาใจใส่ส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ตามความสามารถ ไม่ควรรอให้เข้าโรงเรียนเสียก่อนจึงเริ่มเรียน^๓

^๑Mabel Louise Culkin, Teaching the Youngest (New York: the Macmillan Company, 1949), P.P. 104-107.

^๒Robert R. Sears, Eleanor E. Maccoby and Herry Levine, Patterns of Child-Rearing (New York: Row Peterson and Company, 1957), P. 4.

^๓Benjamin S. Bloom, Stability and Change in Human Characteristics (New York: John Wiley & Sons Inc., 1964), P. 209-225.

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ มัวร์ (Moore) ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางประถมศึกษา เห็นความสำคัญของการอนุบาลและได้ชี้แนะไว้ในเรื่องนี้ว่า อนุบาลนับว่าเป็นบุคคลที่สำคัญมากในการเรียนการสอน เพราะฉะนั้นในการทำวิจัยใด ๆ ก็ตามควรจะมีส่วนร่วมด้วยทุกครั้ง เพราะครูเป็นผู้ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด และครูควรรู้จักเลือกสรรศิลปะประกอบการอื่นมีค่าให้แก่เด็ก^๑

ปี ค.ศ. ๑๙๗๕ เพย์ตัน (Payton) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบพัฒนาการทางความรู้ และทางสังคมระหว่างเด็กที่เคยเรียนชั้นก่อนประถมศึกษามาแล้ว กับเด็กที่ไม่เคยได้เรียนมาก่อนเลย โดยทำการวิจัยกับกลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน ๑๐๐ คน เป็นเด็กอย่างละ ๕๐ คน ผลปรากฏว่าเด็กที่เคยผ่านการเรียนชั้นก่อนประถมศึกษามาแล้ว ๒ ปี มีความได้เปรียบในการทำงานที่อาศัยความรู้มากกว่าเด็กที่ไม่เคยเรียนมาก่อน แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางด้านสถิติในด้านพัฒนาการทางสังคมระหว่างเด็กทั้ง ๒ กลุ่ม^๒

ค.ศ. ๑๙๗๘ ปีเตอร์ (Peter) ได้ทำการค้นคว้าและวิจัยถึงพัฒนาการของเด็กแรกเริ่มในประเทศเปรู ผลการวิจัยพบว่า การให้การศึกษาแก่เด็กเล็กไม่ค่อยจะได้ผลเต็มที่นัก เนื่องจากหลักสูตรไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลไว้ด้วย กลยุทธ์ที่ดีในการสอนเด็กก็จะต้องรู้ว่าธรรมชาติของเด็กในวัยนี้ต้องการอะไร ประสบการณ์ที่ได้มาจากบ้านของเด็กแต่ละคนมีอะไรบ้าง การให้การศึกษาแก่เด็กเล็กจึงจะสมบูรณ์ดียิ่งขึ้น^๓

^๑Eleara Moore, Toward better Kindergarten (Washington, D.C.: Association for Childhood Education, 1965-1966), p.p. 5-14.

^๒Payton Lacretria Rosette, "Analysis of Cognitive and Social Development of Pre-School and Non-Pre-School Children," Dissertation Abstracts International 36 (October 1975): 2091-A.

^๓Robert Peter, "A Case Study of Initial Education in Peru," Dissertation Abstracts International (June 1978), 7215-A.

งานวิจัยต่างประเทศทางพลศึกษา

ปี ค.ศ. ๑๙๖๕ เวอร์คแมน (Workman) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลการสอนทักษะทางกลไกระหว่างครูพลศึกษากับครูประจำชั้น" โดยการเลือกนักเรียนจากโรงเรียน ๑๖ แห่ง แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ๆ ละ ๒๐๐ คน มาทำการทดสอบผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษากับกลุ่มที่สอนโดยครูพลศึกษามีความสามารถด้านทักษะทางร่างกายดีกว่า กลุ่มที่เรียนกับครูประจำชั้น ผู้วิจัยได้สรุปว่า ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาสามารถสอนทักษะทางกลไกของร่างกายให้แก่ นักเรียนได้ดีกว่าครูประจำชั้น"^๑

ในปีเดียวกันนี้ เจมส์ และ เวบบ์ (James and Webb) ก็ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนพลศึกษา" จากการวิจัยได้พบว่า ความสนใจที่จะเรียนพลศึกษาของนักเรียนมีมาน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับแผนการสอนของครูและความสามารถในการจัดบทเรียนให้เหมาะสม^๒

ปี ค.ศ. ๑๙๗๕ วิลลาร์ด (Willard) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ลักษณะโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา" ที่รัฐเทนเนสซี โดยส่งแบบสอบถามถึงครูพลศึกษาและผู้บริหาร รวม ๑๑๓ คน ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารส่วนใหญ่มีทัศนคติแตกต่างกันในเรื่องการจัดชั้นเรียน และโปรแกรมการสอน อุปกรณ์การสอน และผู้บริหารยังไม่เข้าใจในโปรแกรมพลศึกษาอย่างดีพอ"

^๑Donna Jo Workman, "A Comparison in Selected Skills of Children Taught by the Physical Specialist and those Taught by Classroom teacher," Dissertation Abstracts International, Vol.20, No.5, 1965, 2581-A.

^๒James J. Myrle and Webb M. Ida, "Why girls sit out During Physical Education Lesson," An Investigation Physical Education, Vol. 57, No. XXII (November, 1965), P. 75-81.

^๓Hensley Raop Willard, "An Assessment of Physical Education Program in Selected Elementary Schools," Dissertation Abstracts International, 36 (August, 1975): 765-A.